

Sammanfattning av kommissionens beslut**av den 29 september 2010****om ett förfarande enligt artikel 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 54 i EES-avtalet****(Ärende COMP/39.315 – ENI)**

[delgivet med nr K(2010) 6701]

(Endast den italienska texten är giltig)**(Text av betydelse för EES)**

(2010/C 352/10)

Den 29 september 2010 fattade kommissionen beslut om ett förfarande enligt artikel 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ⁽¹⁾. I enlighet med artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 ⁽²⁾ offentliggör kommissionen härmed de berörda parternas namn och huvuddragen i beslutet samt ålagda påföljder, med beaktande av företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter. En icke-konfidentiell version av beslutet finns tillgänglig på webbplatsen för generaldirektoratet för konkurrens, på följande adress:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=1_39315

1. INLEDNING

- (1) Detta beslut riktar sig till ENI SpA (i det följande kallat ENI). ENI har erbjudit åtaganden för att undanröja de konkurrensbetänkligheter som kommissionen anförde i sitt meddelande om invändningar, och detta beslut gör åtagandena bindande.

2. FÖRFARANDE

- (2) Ärendet uppkom efter en oanmäld inspektion som utfördes den 5 maj 2006 på plats hos ENI, dess dotterbolag och de företag under ENI:s kontroll som sysslar med överföring av gas i och till Italien. Den 20 april 2007 inledde kommissionen förfaranden enligt förordning (EG) nr 1/2003 ⁽³⁾ och artikel 2.1 i förordning (EG) nr 773/2004 ⁽⁴⁾. Den 6 mars 2009 antog kommissionen ett meddelande om invändningar där man redogjorde för konkurrensfarhågorna ⁽⁵⁾. Meddelandet delgavs ENI i form av en skrivelse den 9 mars 2009. Den 1 oktober 2009 svarade ENI att man inte instämmer i slutsatserna i kommissionens meddelande om invändningar. Den 27 november 2009 ägde ett muntligt hörande rum. Den 4 februari 2010 lämnade ENI åtaganden till kommissionen som svar på de betänkligheter som yttrats i meddelandet om invändningar ⁽⁶⁾. Den 5 mars 2010 offentliggjorde kommissionen i enlighet med artikel 27.4 i förordning

(EG) nr 1/2003 ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* med en sammanfattning av kommissionens farhågor och de föreslagna åtagandena och uppmanade berörda tredje parter att inkomma med synpunkter på åtagandena inom en månad från det att tillkännagivandet offentliggjorts ⁽⁷⁾. Den 27 april 2010 tillställde kommissionen ENI de synpunkter som inkommit från berörda parter sedan tillkännagivandet hade offentliggjorts. Den 10 maj 2010 skickade ENI några klargöranden om de iakttagelser som inkommit från berörda tredje parter. Den 24 maj 2010 inkom företaget med ytterligare uppgifter som begärts i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1/2003.

- (3) Den 8 juli 2010 skickade ENI en ny version av åtaganden för att få med svaren från marknadsundersökningen (i det följande kallade *slutliga åtaganden*).

- (4) Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor avgav ett positivt yttrande den 9 september 2010 ⁽⁸⁾. Förhørsombudet sammanställde sin slutrapport den 13 september 2010 ⁽⁹⁾.

3. PROBLEM SOM KONSTATERADES I MEDDELANDET OM INVÄNDNINGAR

- (5) I sitt meddelande om invändningar gav kommissionen uttryck för att ENI kan ha missbrukat sin dominerande

⁽¹⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget ersatts av respektive artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Innehållet i artiklarna är oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artikel 81 respektive 82 i EG-fördraget.

⁽²⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 123, 27.4.2004, s. 18.

⁽⁵⁾ Enligt artikel 27.1 i förordning (EG) nr 1/2003 jämförd med artikel 10.1 i förordning (EG) nr 773/2004. Meddelandet om invändningar utgör också en preliminär bedömning i den mening som avses i artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1/2003.

⁽⁶⁾ Enligt artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1/2003.

⁽⁷⁾ EUT C 55, 5.3.2010, s. 13.

⁽⁸⁾ Se sidan 5 i detta nummer av EUT.

⁽⁹⁾ Se sidan 6 i detta nummer av EUT.

ställning i den mening som avses i artikel 102 i EUF-fördraget genom att tillämpa en systematisk och konstruktiv leveransvägransstrategi för sina internationella ledningar för leverans av gas till Italien, i synnerhet gäller detta för ledningarna TENP ⁽¹⁾, Transitgas ⁽²⁾ och TAG ⁽³⁾.

- (6) Genom att tillämpa en systematisk och konstruktiv leveransvägransstrategi kan ENI ha minskat sina konkurrenters möjligheter att leverera gas till Italien i sitt internationella nätverk (genom att hamstra kapacitet och erbjuda densamma på ett mindre attraktivt sätt genom att strategiskt minska investeringar i ytterligare kapacitet). Genom att avskärma tillgången till importledningarna begränsas konkurrenternas förmåga och incitament att utveckla en effektiv konkurrens på den italienska gasmarknaden i efterföljande led. Kommissionen drog slutsatsen att ENI möjligtvis slagit in på en linje där man avsiktligt håller den internationella marknaden för leveranser i ett fast grepp för att begränsa tredje parts möjlighet att importera gas till Italien och skyddar sina vinster på gasleveransmarknaden i efterföljande led. Kommissionen anser att denna leveransvägransstrategi, vilket framställs i meddelandet om invändningar, härrör från den inbyggda intressekonflikten som en dominerande operatör som ENI ställs inför när denne kontrollerar gasleveransen och samtidigt gastillgången. Denna praxis skulle missgynna transportkunder som är tredje part, konkurrensen och i slutändan kunderna på gasmarknaden i efterföljande led i Italien.

4. ÅTAGANDEN

- (7) I ENI:s åtaganden ingår att avyttra sina andelar i företag som har kopplingar till de internationella gasledningarna (TENP, Transitgas och TAG) ⁽⁴⁾ till en lämplig köpare som är oberoende från och utan kopplingar till ENI samt vid första anblicken inte väcker några konkurrensfarhågor.

⁽¹⁾ Ledningarna TENP och Transitgas möjliggör import av gas från Nordeuropa till Italien genom Tyskland och Schweiz. Ledningen TENP kontrolleras av ENI och E.ON gemensamt. ENI kontrollerar Gas Transport GmbH, som i sin tur med 49 % är delägare i Trans Europa Naturgas Pipeline GmbH & Co, som äger och driver ledningen TENP. ENI kontrollerar ensamt TSO – Eni Gas Transport Deutschland SpA – som driver TENP för transporträttigheterna för ENI (d.v.s. för [...] % av TENP:s kapacitet).

⁽²⁾ Ledningen Transitgas kontrolleras av ENI och Swissgas gemensamt. ENI äger 46 % av Transitgas AG. ENI kontrollerar även ensamt TSO, Eni Gas Transport International SA (ENI GTI), som leder och driver en del av Transitgas enligt de kapacitetsrättigheter som ENI har på den ledningen (d.v.s. levererar naturgas inklusive marknadsföring av ungefär [...] % av transportkapaciteten för ENI).

⁽³⁾ TAG-ledningen medger gasimport från Ryssland till Italien. ENI och OMV kontrollerar gemensamt TSO (Trans Austria Gasleitung GmbH) som ensamt har kapacitetsrättigheterna för transporten av naturgas i TAG-ledningen. ENI har rätt till ungefär [...] % av transporträttigheterna av den TAG-ledningens nuvarande kapacitet.

⁽⁴⁾ Särskilt har ENI åtagit sig att avyttra sina andelar i systemansvariga för överföringar (TSO) och i tillämpliga fall de fordonsföretag som äger andelarna och tillgångarna i TSO.

- (8) Vad gäller TAG, kommer ENI att avyttra sina andelar till ett offentligt organ som direkt eller indirekt kontrolleras av den italienska regeringen ⁽⁵⁾.

- (9) Under perioden från och med den 22 december 2009 och fram till slutförandet av avyttringen förbinder sig ENI att inte förlänga eller förnya några transportkontrakt och att inte ingå några nya transportkontrakt för egen räkning som gashandlare avseende transport på ledningar som tillhör TAG, TENP och Transitgas, med undantag för eventuella framtida auktioner och offentliga tilldelningsförfaranden avseende transportkapacitet för omvänt flöde till andra marknader än den italienska marknaden.

- (10) ENI:s slutliga åtaganden är tillräckliga för att på ett effektivt sätt undanröja de konkurrensfarhågor som noterades i kommissionens meddelande. Farhågorna är undanröjda eftersom ENI:s konkurrenshämmande beteende härrörde från ENI:s intresse att skydda sina tillgångsmarginaler medan man ignorerade leveransintäkter. I detta sammanhang, förutsatt att andelarna i ledningarna avyttras till lämpliga köpare oberoende av och utan kopplingar till ENI och som vid första anblicken inte väcker några konkurrensfarhågor, är de föreslagna åtgärderna tillräckliga för att lösa denna strukturella intressekonflikt som härrör ur företagets vertikala integration.

- (11) Åtagandena i sin slutliga form är också nödvändiga eftersom inga åtgärder är lika effektiva som avyttringen av ENI-andelar i TSO för att undanröja de farhågor som uttryckts. ENI:s åtagande att avyttra sina andelar i de internationella gasledningarna (TENP, Transitgas och TAG) är en strukturåtgärd av det slag som tas upp i kommissionens meddelande. Om denna strukturåtgärd inte skulle bli av skulle incitamenten för ett vertikalt integrerat gasföretag att fortsätta med konkurrenshämmande verksamhet inte försvinna, vilket i sin tur skulle ha resulterat i att man inte på ett effektivt sätt hade kunnat få slut på överträdelsen.

- (12) Slutligen, med tanke på det stora antal kunder som är anslutna till ENI:s gasöverföringsnät och den väsentliga skada som kunderna kan vållas måste de slutgiltiga åtagandena anses vara adekvata och proportionerliga.

⁽⁵⁾ Kommissionen anser att Cassa Depositi e Prestiti Spa (nedan kallat CDP) kan ses som en lämplig köpare av TAG.

5. SLUTSATS

- (13) Mot bakgrund av de slutgiltiga åtaganden som erbjudits fastställer kommissionen i sitt beslut att det inte längre finns skäl för den att ingripa och att förfarandet i ärendet (utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1/2003) därför bör avslutas.
-